

משקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן ה.

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

נמ' ת"ל ודאה עצם אדם.
ע"י נדה דף נו ע"א תוס'
ד"ה וננה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 א] רוב' ד"ה הא מקמי
 וס' מלאורימא. ג"כ עין
 נדה דף נ ע"א דמדרכנ
 הא יל"ע. ועין נכ"כ קמ
 ע"א חס' ד"ה מנין מ'
 ודוק שוב נדפס ספר י'
 דוד ורלאמי שהגדיל כזה:

מוסף רש"י

דבר זה. דעה ערל פסול
לעבודה (סנהדרין כב:). כל
בן נכר ערל לב. סנה

קילקולי המים. כגון אנשים שנפלו מחמת הבור: **חוטעין.** נפלו לדרור
והקרקעית הבור מעלה אותן במוטנד: **אכל לא חוטעין אופן.** אי
מחמת שגלתה הא דקמני האיה ברייתא שלמעלה (א) של יחיד היינו
שחיד יחיד לו יאכל לא דקמני האי ברייתא אכל לא חוטעין
שאין יחיד תריך לו אלא אי אוקמת
הא הא דחוטעין בשאין יחיד תריך לו
ומאי האי דקמני אכל לא חוטעין
תמידי מוקמת לה: **אלא מאי בשחיד**
ידיד לו כו. כלומר במאי מוקמת האי
דקמני חוטעין בשנינים תריסין לכן
הטעם כיו של רבים חופרין אותן:
אלא קשיא קמימא. דקמני אין
וחופרין גירות של רבים בשנינים
תריסין לו קשיא להא ברייתא דקמני

בשרבים צריכין להם
להם דכוותה גבי יחיד
חמיטה מי שרי והתניא
של יחיד כונסין מים לא
ולא שפין את סדקיהן
ושפין את סדקיהן וסדקיהן
להם דכוותה גבי רבימי
חפירה מי אסיר והתניא
של יחיד כונסין מים
אבל לא שפין את סדקיהן
ולא סדין אותן בסיד
וסדין אותן בסיד
חפירה מי חוטטין בבור
צריך להי צריץ
בשרבים צריכין להם
ואין חופרין בורות
יבשאין רבים צריכין לה
יחיד רבי אין יחיד צריץ
גמי אסור אמר רב
דקני עושין כל צורכיה
לא לאותי חפירה
הוציא לקוין את הדרכין
ואת האסטרטאות ול
מקוה שאין בו ארבעין
ארבעים סאה ומנין
מעלה עליהם הכתוב
קני לה ומתקני את
רבים לאותי מאי לאו
רש בן פוי רמו לציון
אדם ובנה אצל ציון

[illegible]

קרי רב אשי אמר י"ו ושם
אמר י"ו ושם דרך אר
ורואה בישועתו של הקדוש ברוך הוא שנאמר ושם
אלהים רבי ינאי הזה היה תלמידא דכל יומא

[illegible]

וע וכיצא בו, צריך להודיע לרבים ורבים מבקשין עליו רחמים, שנא' וטמא טמא יקרא, וישמרתם את משמרתו עשו משמרת למשמרתו. רבינא אמר ושם דרך ארנאו בישע אלהים, וזהו ליה ההוא תלמודא כל שנת הנה

[illegible]

מועד והוא דלמעריר דלמותר להשקות
הני מילי כגון מלחמת המים העוברת
שבה עמלו לזכא טירחא מירחא
ומותר לתקן צורות שיחין ומערות של
יחיד ושל רבים מותר לחפור לתחמיה
כיון דלרבי למיס דרבי מניא לעיל
דפרשיש: **רמז** אלא לעמוד אכל נה
קרא לא כחיב בלא לעמוד אכל נה
בזמן הזה ומיהו משני דליכא למילף
מהמס: **הא** בפרק דרית יחזקאל.
כלומר לדידך דלמס דבזמן הזה
הו"ל חזקא דלמס דלא ס"כ מן מקמי דלימ
יחזקאל הוה ליה להקדוש ברוך הוא
לשמעוין דלרבי ציון ומתוך הרבה
דברים דקיס נקרא לשקורין מן העור
ללא כחיב בפרק אלא דכלכלה עד
לחמא דחזקאל והאי דבי נמי:
רב **שם** **אמר** ס"ז ס"ז. כל חד
וחד נקט מאי דהוה מסיק
לדעתיה ולא פלגי אלף אורחיה
למלא דכל חד מסיק לדעתיה מאי
דכל מסיק מרביה לדעתיה:
בשבתא דרינא. שבת של
יום הרגל שהיו
דורשין והיו מתקצצין כל בני העיר
לשמעו הלכות של רגל:
אלו

עם אל יצאו ועשו כל אלו שכל דמים שנשפכו שם
ואילו הם שפכו תל יודהו עליך דמים הא בהריא
דרכים ואת הרחובות ואת המקואות ועושין כל צורכי
אלתוי חפיה שמע מינה: מצינין את הקברות: אמר
קברות מן התורה מני תלמוד לומר ר'ראה עצם
ל רבינא לרב אשי הא מקמי דלית יחזקאל מאן אמר
רב חסדא דבר זה מתורת משה רבינו לא למדריו
למדריו כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל
י דלית יחזקאל מאן אמר אלא גמרא גמירי לה ואתא
הכא נמי גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה
הגמרא והיא גמרא זכרא ומימא הוראה לו ואומרה

עוֹיָאֵל בֶּר בְּרִיה דְּרַבִּי עֲזַיָּאֵל רַבָּה טוֹמָאָה וְקִטְרָא
אֵי לֵהֲכִי הוּא דֵּאֲתָא הֵוּא מִיבְעִי לִיה לְכַדְתֵּנִיא אִמְטָא
וְדִיעַ צַעְרו לְרַבִּים וְרַבִּים מִבְקִשִׁין עֲלֵיו רַחֲמִים א"כ
וְטוֹמָא טַמָּא שְׁמַעַת מִינֵה תִרְתִּי אֲבִי אִמְר מַהֲכָא יוֹלִפְנִי
פַּפָּא אִמְר (ט) יֵאמֹר סָלוּ סָלוּ פְּנֵי דֶרֶךְ רַב חִינָנָא אִמְר
יִזְרָ' יִהְיֶשֶׁע בְּרִיה דְּרַבִּי אִידִי אִמְר 'וְהוֹדַעַת לָהֶם אֵת
מִר וְזוֹטְרָא אִמְר 'וְהוֹזַרְתֶּם אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטּוֹמָאֲתָם
תֵּתֶם אֵת מִשְׁמֶרְתִּי עֲשׂו מִשְׁמֶרֶת לְמִשְׁמֶרְתִּי רַבִּינָא
וְיִשְׁע אֱלֹהִים אֲרִיב"ל כ"ל הַשֵּׁם אֲוֹרְחוֹתָיו וְזָכָה
דֶּרֶךְ אֵל תִּקְרִי וְשֵׁם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֲרָאֵן בִּישַׁע
הוּא מְקִשִׁי לִיה בִּשְׁבַתָּא דְּרִיגְלָא לֹא הוּא מְקִשִׁי לִיה
קרי

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

לד א מ"י פ"ח מ"ג י"ט
ה'לכ ד' סמך ל'ח ע'ה
טו"ש"ע א' ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס':
ל' ב ב מ"י פ"ו ש' ס' ס' ס'
י' סמך ל'ח ס' טו"ש"ע
ס' ס' ס':
ל' ד מ"י ש' ס' ס' ס' ס'
ד' סמך טו"ש"ע ס':
ל' ח מ"י ש' פ"ו ס' ס' ס'
י' סמך טו"ש"ע ס' ס' ס'
ס' ס' ס':
ל' ט טו"ח ס' ס' ס' ס' ס'
טו"ח ס' ס' ס' ס' ס' ס'
סמך עשין ל'ח:
ס' ד מ"י ס' ס' ס' ס'
טו"ח ל'ח ס' ס' ס' ס'
(ס) סמך עשין ל'ח:

יה אור השלם

1. ולא יספור נקי
קביר אשר יסור
קביר נתן קץ תהלה
וזה עליו דמים:
ועברו העברים כארץ
והוא עצם אשר וקנה
אצלו קנה עת זכרון אתו
המקריבם אל ארץ הפתן
גנוג ויחאקם של
3. בה אשר ארץ אלהים
לך בך קר על תורל
לפני אל יבוא אל
מקדש ילך בך בה אשר
בתוך יבוא אל
והקצוזה יהוה חסידים
רשעים יקנה עת זכרון
אשר וזה וקטנ וקטנ
יקרא יד יד
5. אל תהלה דש להם
ועל אל תהן ממשל
והאם תאמלר יהוה יד
יקרא יד יד
6. ואמר ללו ללו מר
הרמו ממשל
מדרך עמי:

7. והתורה זאת אתכם את
 התקנים ואת התורה
 והתורה לכם את הדרך
 ילכו כל ואת המעשה
 אשר יעשו.
 שמוע כי כ
 8. והזרע יב
 ישראל מעמכם
 ימנו בטמאתם בטמא
 את משכני אשר
 בחכם: לזרעו לו לא
 9. שומרים את
 משמרתו לכלית עשות
 מחקות התעבב אשר
 יגשו לזמנים ולא
 חשמו: בזה אני
 10. וזה תורה יבכני
 אשר דרך ארצו בשע
 תלים: כ

רבינו חננאל
פסקא חושטין אמת.
 מטיסה אין חפירה לא
 ותריצנא הכי חושטין
 בורות שיחין ומערות
 ויחי, כשיחיד צריך להן.
 ואין צריך לומר של רבים
 דכן רבים צריכין להן
 אפי' חפירה נמי שר
 ואין חושטין של יחיד, רבי
 אי חיד צריך להן חפירה
 תטיסה נמי אסור, אמר
 רב אשי מתניתין נמי דיקא
 דקתני ערשין כל צרכי
 רבים, לחפירה מא לא
 לאתויי חטאיה, ודחיתין לא
 לאתויי הא רתיא ויצאין

מקוה שאין בו מ' סאה
עולה אני עליהם כאילו הם
תקנין את הדרכים כו', כל
ה' של יחיד, כונסין לתוכן
סיד, ומציינן את הקברות.
ורה, אלא גמרה גמירי לה
דוש פרוש, וש"מ נמי, כל
(וכתיב) והודעת להם את
י' ביה ושם דרך, ר' ינאי